

Borage گاوزبان

Borage officinalis نام علمی

کلیات گیاه شناسی

گاو زبان گیاهی است علفی و یکساله که ارتفاع ساقه آن تا ۶۰ سانتیمتر می رسد ساقه آن شیار دار و خاردار می باشد . برگهای این گیاه ساده و پوشیده از تارهای خشن است . گلهای آن به رنگ آبی ، سفید ، بنفش و آبی می باشد .

گاو زبان احتمالاً از شمال آفریقا به نواحی دیگر راه یافته و امروزه در منطقه مدیترانه ، نواحی شمال آفریقا و قسمت هایی از خاورمیانه می روید . گل ، برگ و سرشاخه های گلدار آن به مصرف دارویی می رسد .

ترکیبات شیمیایی:

گل گاو زبان و برگ های آن دارای لعاب فراوان است . این گیاه دارای نیترات پتاسیم ، رزین ها ، مالات کلسیم ، منگنز ، منیزیوم ، اسید فسفریک و آلانتوئین می باشد .

خواص داروئی:

گاو زبان از نظر طب قدیم ایران سرد است

۱) گل گاو زبان و برگ های تصفیه کننده خون است

۲) آرام کننده اعصاب است

۳) عرق آور است

۴) ادرار آور است

۵) کلیه ها را تقویت می کند

۶) سرماخوردگی را برطرف می کند

۷) برای از بین بردن سرفه از دم کرده گل گاو زبان استفاده کنید

۸) در درمان برونشیت موثر است

۹) بی‌اختیاری دفع ادرار را درمان می‌کند

۱۰) التهاب و ورم کلیه را درمان می‌کند

۱۱) در درمان بیماری سرخک و مخملک مفید است

۱۲) ضماد برگ‌های گاو زبان برای رفع ورم موثر است

۱۳) برگ‌های گاوزبان را پیزید و مانند اسفناج از آن استفاده کنید

۱۴) برگ‌های تازه گل‌گاو زبان دارای مقدر زیادی ویتامین C می‌باشد و در بعضی از کشورها آن را

داخل سالاد می‌ریزند .

طرز استفاده:

به مبحث نسخه پیچی گیاهان دارویی برای بیماری مورد نظر مراجعه نمایید

مضرات :

گاوزبان به علت داشتن آلکالوئید برای زنان حامله و کودکان مضر است